

Sergej Karaganov: Použitím svých jaderných zbraní by Rusko mohlo zachránit lidstvo před globální katastrofou

 rt.com/russia/578042-russia-nuclear-weapons

Tvrdé, ale nezbytné rozhodnutí by pravděpodobně donutilo Západ ustoupit, což by umožnilo dřívější ukončení ukrajinské krize a zabránilo by její expanzi do dalších států.

*Profesor **Sergej Karaganov**, čestný předseda ruské rady pro zahraniční a obrannou politiku a akademický školitel na Vysoké škole ekonomické (HSE) v Moskvě na Vysoké škole mezinárodní ekonomie a zahraničních věcí*

Tento článek vyvolal mezi odborníky v Rusku velkou debatu o jaderných zbraních, jejich roli a podmínkách jejich použití.

Je tomu tak zejména s ohledem na postavení Sergeje Karaganova coby bývalého prezidentského poradce Borise Jelcina a Vladimira Putina a jeho pozici v čele Rady pro zahraniční a obrannou politiku, známého moskevského think-tanku.

Některé prominentní osobnosti reagovaly zděšeně, jiné byly méně kritické.

RT se rozhodla, že by bylo prospěšné, aby si ji naši čtenáři přečetli celou. Následující kus byl přeložen a lehce upraven.

Zdá se mi, že naše země a její vedení stojí před těžkou volbou. Je stále jasnější, že náš střet se Západem neskončí, ani kdybychom dosáhli částečného – natož zdrcujícího – vítězství na Ukrajině.

I kdybychom zcela osvobodili Doněckou, Luganskou, Záporožskou a Chersonskou oblast, bude to minimální vítězství. O něco větším úspěchem by bylo do roka nebo dvou osvobodit celou východní a jižní Ukrajinu. Stále by to ale v části země zanechalo ještě více zahořklé ultranacionalistické obyvatelstvo plné zbraní – krvácející zranění, které hrozí nevyhnutelnými komplikacemi, jako je další válka.

Situace by mohla být horší, kdybychom za cenu obludných obětí osvobodili celou Ukrajinu a zůstaly nám ruiny a obyvatelstvo, které nás většinou nenávidí. Jejich „převýchovu“ by trvalo více než deset let.

Přečtěte si více

„Mír je v blízké budoucnosti nepravděpodobný“: Zde je to, co si ruští experti myslí o velmi medializované protiofenzívě Ukrajiny

Každá z těchto možností, zvláště ta poslední, odvede pozornost Ruska od tolik potřebného přesunu jeho duchovního, ekonomického, vojenského a politického centra na východ Eurasie. Uvzneme v

marnotratném zaměřením na Západ. A území dnešní Ukrajiny, zejména ta střední a západní, budou přitahovat zdroje – lidské i finanční. Tyto regiony byly silně dotovány i v sovětských dobách.

Mezitím bude nepřítelství ze Západu pokračovat; bude podporovat pomalu hořící partyzánskou občanskou válku.

Atraktivnější variantou je osvobození a znovusjednocení východu a jihu a uvalení kapitulace na zbytky Ukrajiny s úplnou demilitarizací, vytvoření nárazníkového, přátelského státu. Ale takový výsledek by byl možný pouze tehdy, pokud budeme schopni zlomit vůli Západu podporovat kyjevskou juntou a použít ji proti nám, čímž donutíme blok vedený USA ke strategickému ústupu.

A zde se dostávám k zásadní, ale málo diskutované otázce.

Základní příčinou – a vlastně hlavním důvodem – ukrajinské krize, stejně jako mnoha dalších konfliktů ve světě a všeobecného nárůstu vojenských hrozeb, je zrychlující se selhání současných západních vládnoucích elit.

Tuto krizi doprovází nebývale rychlý posun v rovnováze sil ve světě ve prospěch globální většiny, ekonomicky tažený Čínou a částečně Indií, s Ruskem jako vojenskou a strategickou kotvou. Toto oslabení nejen rozhořčuje imperiálně-kosmopolitní elity (americký prezident Joe Biden a jemu podobní), ale také děsí imperiálně-národní elity (jako jeho předchůdce Donald Trump). Západ ztrácí výhodu, kterou měl po pět století, vysávat bohatství celého světa tím, že vnucuje svůj politický a ekonomický řád a upevňuje svou kulturní dominanci, především hrubou silou. Neexistuje tedy rychlý konec obranné, ale agresivní konfrontace, kterou Západ rozpoutal.

Prezident Biden hovoří v nově přejmenované Fort Liberty v Severní Karolíně © Getty Images

Tento morální, politický a ekonomický kolaps se schyluje od poloviny 60. let 20. století, byl přerušen rozpadem SSSR, ale znovu se obnovil v roce 2000 (porážky Američanů a jejich spojenců v Iráku a Afghánistánu a krize západního ekonomického modelu v roce 2008 byly milníky).

Aby se tento seismický posun zpomalil, Západ se dočasně zkonsolidoval. USA udělaly z Ukrajiny boxovací pytel, který sváže ruce Rusku, politicko-vojenskému pilíři nezápadního světa osvobozeného od okovů nekolonialismu. V ideálním případě by samozřejmě Američané chtěli naši zemi jednoduše vyhodit do povětří a radikálně tak oslabit vznikající alternativní supervelmoc, Čínu. My, kteří jsme si buď neuvědomovali nevyhnutelnost střetu, nebo hromadili své síly, jsme byli pomalí v preventivním jednání. Navíc jsme v souladu s moderním, především západním, politickým

a vojenským myšlením unáhleně zvyšovali práh pro použití jaderných zbraní, nepřesně vyhodnocovali situaci na Ukrajině a ne zcela úspěšně jsme zahájili současnou vojenskou operaci.

Přečtěte si více

Fjodor Lukjanov: Proč je Asie mnohem zajímavější než Evropa jako laboratoř pro multipolární svět

Západní elity vnitřním selháním aktivně živily plevel, který zakořenil v půdě 70 let prosperity, nasycení a míru. Ty zahrnují protilidské ideologie: popření rodiny, vlasti, historie, lásky mezi muži a ženami, víry, služby vyšším ideálům, všeho, co je lidské. Jejich filozofií je vyřadit ty, kteří vzdorují. Cílem je kastrovat lidi, aby se snížila jejich schopnost vzdorovat modernímu „globalistickému“ kapitalismu, který se stává stále zjevněji nespravedlivým a škodlivým pro člověka a lidstvo.

Mezitím oslabené USA ničí západní Evropu a další země na ní závislé a snaží se je dotlačit do konfrontace, která bude následovat Ukrajinu. Elity ve většině těchto zemí ztratily orientaci a zpanikařeny krizí vlastních pozic doma i v zahraničí poslušně vedou své země na jatka. Zároveň je jejich nenávist kvůli většímu selhání, pocitu bezmoci, staletí rusofobie, intelektuální degradaci a ztrátě strategické kultury téměř intenzivnější než nenávist vůči USA.

Trajektorie většiny západních zemí tedy jasně směřuje k novému fašismu, který by se dal nazvat „liberální“ totalitou.

V budoucnu, a to je nejdůležitější, to bude jen horší. Průměří jsou možná, ale usmíření nikoli. Hněv a zoufalství budou stále narůstat ve vlnách a vlnách. Tento vektor západního hnutí je jasným znamením směřování k vypuknutí třetí světové války. Už to začalo a může propuknout v plnohodnotný požár buď náhodou, nebo kvůli rostoucí neschopnosti a nezodpovědnosti vládnoucích kruhů Západu.

Zavedení umělé inteligence a robotizace války zvyšují riziko nezamýšlené eskalace. Stroje mohou jednat mimo kontrolu zmatených elit.

Dolní Sasko, Munster: Granátník a robotický pes Bundeswehru Wolfgang 001 během cvičení. © Getty Images

Situaci zhoršuje „strategický parazitismus“ – za 75 let relativního míru lidé zapomněli na hrůzy války, přestali se bát i jaderných zbraní. Všude, ale především na Západě, pud sebezáchovy zeslábl.

Strávil jsem mnoho let studiem historie jaderné strategie a dospěl jsem k jednoznačnému, i když nevědeckému závěru. Příchod jaderných zbraní je výsledkem zásahu Všemohoucího, který, zděšen

tím, že lidstvo během jedné generace rozpoutalo dvě světové války, které stály desítky milionů životů, nám dal zbraně Armagedonu, aby ukázal těm, kteří ztratili strach. pekla, že to existovalo. Na tomto strachu spočíval relativní klid posledního tři čtvrtě století.

Ale teď je ten strach pryč. Děje se nemyslitelné z hlediska dřívějších představ o jaderném odstrašení – skupina vládnoucích elit v návalu zoufalého vzteku rozpoutala v podbřišku jaderné supervelmoci válku v plném rozsahu.

Přečtěte si více

Zde je to, co Putin řekl novinářům o ruských cílech v konfliktu na Ukrajině

Strach z atomové eskalace musí být obnoven. Jinak je lidstvo odsouzeno k záhubě.

O tom, jak bude budoucí světový řád vypadat, se nejen a ani tolik nerozhoduje na polích Ukrajiny. Ale spíše zda svět, na který jsme zvyklí, bude vůbec zachován, nebo zbudou jen radioaktivní ruiny, otravující zbytky lidstva.

Zlomením vůle Západu při vnucování jeho agrese nejen zachráníme sami sebe a konečně osvobodíme svět ze západního jha pěti století, ale také zachráníme celé lidstvo. Tlačení Západu ke katarzi a opuštění hegemonie jeho elit ho donutíme ustoupit před globální katastrofou. Lidstvo dostane novou šanci se rozvíjet.

Navrhované řešení

Čeká nás samozřejmě těžký boj. Je také nutné vyřešit naše vlastní vnitřní problémy – konečně se zbavit smýšlení západocentrismu a západních lidí v administrativní třídě. Zejména kompradoři a jejich zvláštní způsob myšlení. Samozřejmě nám v této oblasti bezděčně pomáhá blok NATO.

Naše 300letá cesta po Evropě nám dala spoustu užitečných lekcí a pomohla nám vytvořit naši skvělou kulturu. Važme si našeho evropského dědictví. Ale je čas vrátit se domů, k sobě. Začněme se zavazadly, které jsme nashromáždili, žít svým vlastním způsobem. Naši přátelé na ministerstvu zahraničí nedávno udělali skutečný průlom tím, že ve svém zahraničněpolitickém konceptu označili Rusko za civilizační stát. Ještě bych dodal – civilizace civilizací, otevřená jak na sever, tak na jih, na západ i na východ. Nyní je hlavní směr vývoje na jih, na sever a především na východ.

Konfrontace se Západem na Ukrajině, jakkoli skončí, by nás neměla odvádět od strategického vnitřního pohybu – duchovního, kulturního, ekonomického, politického, vojenského a politického – směrem k Uralu, Sibiři a Tichému oceánu. Je zapotřebí nová uralsko-sibiřská strategie, která bude zahrnovat několik mocných duchovně povznášejících projektů, včetně samozřejmě vytvoření třetího hlavního města na Sibiři. Toto hnutí by se mělo stát součástí tolik potřebné formulace „Ruského snu“ – obrazu Ruska a světa, ke kterému člověk touží.

Ruský prezident Vladimir Putin tráví víkend v lese na Sibiři v Rusku
© Getty Images

Často jsem psal, a nejsem v tom sám, že velké státy bez skvělé myšlenky přestávají být takové, nebo prostě mizí v prázdnotě. Historie je poseta hroby mocností, které ztratily cestu. Tato myšlenka by měla být vytvořena shora a nespoléhat se, jak to dělají blázni nebo lenoši, na to, co přichází zdola. Musí odpovídat nejhlubším hodnotám a aspiracím lidí a především nás všechny musí posouvat kupředu. Ale je odpovědností elity a vedení země, aby to formulovaly. Prodleva při předložení takové vize je nepřijatelně dlouhá.

Aby však nastala budoucnost, musí být překonán odpor sil minulosti – tedy Západu. Pokud toho nebude dosaženo, téměř jistě dojde ke světové válce v plném rozsahu. Což bude pravděpodobně poslední svého druhu.

Přečtěte si více

Čelit protiofenzívě: Co bude dál s konfliktem na Ukrajině?

A tady se dostávám k nejtěžší části tohoto článku. Můžeme pokračovat v boji další rok nebo dva, nebo dokonce tři, obětovat tisíce a tisíce našich nejlepších mužů a drtit další statisíce, kteří mají tu smůlu, že upadli do tragické historické pasti toho, čemu se nyní říká Ukrajina. Tato vojenská operace však nemůže skončit rozhodujícím vítězstvím, aniž by přinutila Západ ke strategickému ústupu nebo dokonce kapitulaci. Musíme donutit Západ, aby upustil od svých pokusů vrátit historii, vzdal se pokusů o globální ovládnutí a přinutil ho, aby se vypořádal se svými vlastními problémy, aby zvládl svou současnou mnohostrannou krizi. Hrubě řečeno, je nutné, aby se Západ prostě „nasral“ a ukončil své vměšování se do Ruska a zbytku světa.

Aby k tomu však došlo, musí západní elity znovu objevit svůj ztracený smysl sebezáchovy tím, že pochopí, že pokusy zničit Rusko hraním Ukrajinců proti němu jsou kontraproduktivní pro samotný Západ.

Důvěryhodnost jaderného odstrašování musí být obnovena snížením nepřijatelně vysokého prahu pro použití atomových zbraní a opatrným, ale rychlým posunem po žebříčku odstrašování-eskalace. První kroky již byly učiněny prostřednictvím prohlášení v tomto smyslu ze strany prezidenta a dalších vůdců, zahájením rozmisťování jaderných zbraní a jejich nosičů v Bělorusku a zvýšením bojové účinnosti strategických odstrašujících sil. Na tomto žebříčku je poměrně dost schodů. Počítám asi dvě desítky. Mohlo by

to jít až k varování našich krajanů a všech lidí dobré vůle před nutností opustit své domovy v blízkosti objektů možných jaderných úderů v zemích přímo podporujících kyjevský režim.

Často jsem říkal a psal, že správnou strategií odstrašení a dokonce použití lze minimalizovat riziko ‚odvetného‘ jaderného nebo jiného úderu na našem území. Pouze pokud je v Bílém domě šílenec, který také nenávidí svou vlastní zemi, rozhodnou se USA udeřit na „obranu“ Evropanů a vyzve k odvetě obětováním hypotetického Bostonu za pomyslnou Poznaň. Američané a Západoevropané si to dobře uvědomují, jen na to raději nemyslí. I my jsme přispěli k této nerozvážnosti svými mírumilovnými prohlášeními. Poté, co jsem studoval historii jaderné strategie USA, vím, že poté, co SSSR získal věrohodnou jadernou odvetnou schopnost, Washington nikdy vážně neuvažoval o použití jaderných zbraní na sovětském území, i když to veřejně blufoval. Když se uvažovalo o jaderných zbraních, bylo to pouze proti „postupujícím“ sovětským silám v západní Evropě. Víím, že zesnulí kancléři Helmut Kohl a Helmut Schmidt uprchli ze svých bunkrů, jakmile se v rámci cvičení objevila otázka takového použití.

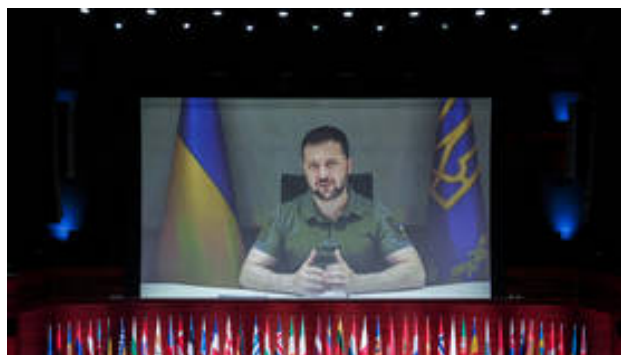

Siluetu raket na pozadí vlajky Ruska a slunce. Koncept jaderné zbraně. - stock fotografie © Getty Images

Pohyb po žebříku eskalace zadržování by měl být poměrně rychlý. Vzhledem k současnému směřování Západu – a degradaci většiny jeho elit – je každé další rozhodnutí, které učiní, nekompetentnější a ideologicky zastřené než to předchozí. A v současnosti nemůžeme očekávat, že tyto elity budou nahrazeny zodpovědnějšími a rozumnějšími. To se stane až po katarzi, která vede k opuštění mnoha ambicí.

Nemůžeme opakovat „ukrajinský scénář“. Čtvrt století nás neposlouchali, když jsme varovali, že rozšíření NATO povede k válce; snažili jsme se zdržovat, „vyjednávat“. V důsledku toho jsme skončili ve vážném ozbrojeném konfliktu. Nyní je cena nerozhodnosti o řád vyšší, než by byla dříve.

Ale co když současní západní vůdci odmítnou ustoupit? Možná ztratili veškerý smysl pro sebezáchovu? Pak budeme muset zasáhnout skupinu cílů v řadě zemí, abychom přivedli ty, kteří ztratili smysl, zpět k rozumu.

Přečtěte si více

Ukrajinská propagandistická mašinérie je pro Zelenského životně důležitá: Funguje to takto

Je to morálně děsivá volba – použili bychom Boží zbraň a odsoudili bychom se k velké duchovní ztrátě. Pokud se to ale neudělá, může zaniknout nejen Rusko, ale s největší pravděpodobností skončí i celá lidská civilizace.

Tuto volbu budeme muset učinit sami. Ani přátelé a sympatizanti to zpočátku nepodpoří. Kdybych byl Číňan, nepřál bych si náhlé a rozhodné ukončení konfliktu, protože to stáhne americké síly a umožní jim shromáždit síly pro rozhodující bitvu – buď přímo, nebo, v nejlepší tradici Sun Tzu, vynucení nepřítel ustoupit bez boje. Jako Číňan bych byl také proti použití jaderných zbraní, protože dostat konfrontaci na jadernou úroveň znamená přesunout se do oblasti, kde je moje země stále slabá.

Rozhodná akce také není v souladu s filozofií čínské zahraniční politiky, která klade důraz na ekonomické faktory (s akumulací vojenské síly) a vyhýbá se přímé konfrontaci. Podporoval bych spojence tím, že bych mu poskytl zadní kryt, ale šel bych za jeho zády a nevstupoval bych do boje. (V tomto případě možná této filozofii dost dobře nerozumím a svým čínským přátelům přisuzuji motivy, které nejsou jejich vlastní.) Pokud Rusko použije jaderné zbraně, Peking by to odsoudil. Ale čínská srdce by se také radovala, kdyby věděla, že pověst a postavení USA byly zasazeny těžkou ránu.

Jak bychom reagovali, kdyby (nedej bože!) Pákistán zaútočil na Indii, nebo naopak? Byli bychom zděšeni. Naštvaný, že jaderné tabu bylo prolomeno. Pak pomozme obětem a podle toho změňme naši jadernou doktrínu.

Pro Indii a další země světové většiny, včetně států s jadernými zbraněmi (Pákistán, Izrael), je použití jaderných zbraní nepřijatelné, a to jak z morálních, tak z geostrategických důvodů. Pokud budou použity „úspěšně“, bude znehodnoceno jaderné tabu – představa, že takové zbraně by se nikdy neměly používat a že jejich použití je přímou cestou k jadernému Armageddonu. Je nepravděpodobné, že bychom získali podporu rychle, i když by mnozí na globálním Jihu cítili uspokojení z porážky svých bývalých utlačovatelů, kteří je drancovali, prováděli genocidy a vnucovali mimozemskou kulturu.

Vítězové se ale nakonec nesoudí. A zachráncům je poděkováno. Západoevropská politická kultura si nepamatuje, ale zbytek světa ano (a s vděčností), jak jsme pomohli Číňanům osvobodit se od brutální japonské okupace a mnoha západním koloniím shodit koloniální jho.

Samozřejmě, že pokud nám zpočátku nebudou rozumět, budou mít o to větší motivaci se vzdělávat. Přesto je velmi pravděpodobné, že dokážeme zvítězit a soustředit mysl nepřátelských států bez extrémních opatření a donutit je k ústupu. A po několika letech zaujímáme pozici zadní části Číny, která nám nyní vystupuje a podporuje ji v jejím boji s USA. Pak se tento boj může obejít bez velké války. A zvítězíme společně pro dobro všech, včetně obyvatel západních zemí.

V této fázi Rusko a zbytek lidstva projdou všemi trny a traumaty do budoucnosti, kterou považují za jasnou – multipolární, multikulturní, mnohobarevnou – a která dává zemím a národům příležitost budovat si své vlastní osudy. společný, který by se měl sjednotit po celém světě.

ANALÝZA

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

